

Minuni în ziua Cincizecimii – Rusalile

Faptele Apostolilor 2: 1-21 (Faptele Apostolilor 2:39)

Scopul lecției: Să ne ajute să înțelegem cât de importantă a fost și este și acum lucrarea Duhului Sfânt.

Versetul de aur: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.” (Faptele Apostolilor 2:39)

Texte suplimentare de citit: Faptele Apostolilor 2:22-47; Ioan 14:15-31; Ioan 16:5-15; Romani 8:12-27; Romani 14:17

Faptele Apostolilor capitolul 2 sunt o dare de seamă despre ce s-a întâmplat la primele Rusalii sărbătorite după învierea Domnului Isus. Iudeii sărbătoreau la Rusalii începutul secerișului și darea Legii pe Muntele Sinai, la 50 de zile după ieșirea lor din Egipt. Creștinii sărbătoresc pogorârea Duhului Sfânt peste „Biserică”.

Sărbătoarea era foarte importantă pentru iudei și mulți dintre ei căutau să fie la Ierusalim în ziua aceea, chiar dacă ei trăiau atunci în alte țări din Asia și Europa. Scriitorul Faptelor Apostolilor menționează că erau prezenți atunci la Ierusalim oameni din 14 neamuri și putem presupune că au venit la Ierusalim nu ca turiști, ci ca închinători care se temeau de Dumnezeu și voiau să-L cinstească cu darurile lor.

Ucenicii Domnului Isus erau evrei și în calitate de fii ai lui Israel se pregăteau și ei să sărbătorească această sărbătoare importantă. Ei s-au pregătit să sărbătorească Rusalile Vechiului

Testament, așa cum a fost poruncit de Dumnezeu în Leviticul 23:17.

Dar în ziua aceea s-au întâmplat niște lucruri uimitoare în ei și cu ei. Ei aveau promisiunea Domnului Isus că vor primi Duhul Sfânt, dar nu știau când va fi acel eveniment și nici cum va fi și ce importanță va avea.

Creștinii din zilele noastre nu sărbătoresc ce au sărbătorit evreii atunci, ci Pogorârea Duhului Sfânt, o eră nouă în economia lui Dumnezeu, sfârșitul Legii și începutul harului. De atunci putem spune că Dumnezeu este în noi. La Crăciun putem spune că „Dumnezeu este cu noi”, la Paști putem spune: „Dumnezeu este în locul nostru”, dar de la Rusalii El este în noi și ne îndeamnă să trăim în ascultare de Dumnezeu.

În ziua aceea deosebită s-au întâmplat la Ierusalim câteva lucruri nemaîntâlnite și pot fi considerate minuni cerești. Tot ce s-a întâmplat atunci a avut un scop precis, și nimic n-a fost la întâmplare. Datoria noastră este să identificăm minunile întâmplare și să căutăm să înțelegem rostul lor.

I. SUNETUL DE VÂNT VENIT DIN CER (Faptele Apostolilor 2:2)

Ucenicii Domnului Isus erau în așteptarea împlinirii făgăduinței făcute de Domnul în Faptele Apostolilor 1:8. În timpul acesta ei stăruiau în rugăciune și probabil vorbeau despre Domnul Isus și despre tot ce i-a învățat El. Erau adunați în același loc 120 de persoane, printre care Maria, mama Domnului Isus și frații Lui pământești. Este prima dată când îi întâlnim pe frații trupești ai Domnului Isus adunați împreună, în același scop și în același Nume.

După învierea Domnului Isus, frații Lui au primit o nouă lumină și se poate vedea foarte clar că ei au o nouă atitudine și o nouă înțelegere în ce privește Domnul Isus. (Faptele Apostolilor 1:14)

În ziua Cincizecimii Dumnezeu a atras atenția ucenicilor, dar și a tuturor iudeilor care erau în Ierusalim, printr-un sunet neobișnuit, nu era vânt, dar semăna cu vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut

toată casa unde ședeau ei.

Acesta a fost doar începutul unei lucrări nemaiîntâlnite până atunci în istoria poporului Israel. Începea o eră nouă, era Duhului Sfânt, când oamenii din toate națiunile pământului vor putea fi mântuiți prin credință în Domnul Isus.

II. LIMBI CA DE FOC SAU AȘEZAT PE FIECARE DINTRE EI (v. 3)

Sunetul de vânt puternic a fost o minune pentru urechile lor, limbile ca de foc au fost o minune pentru ochii lor, au fost văzute, iar ce a urmat a fost și mai uimitor. Toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în limbi, după cum le da Duhul să vorbească.

Putem presupune că cei 120 adunați în același loc nu erau la fel de credincioși și nu la fel de devotați Domnului Isus, dar toți au aceeași experiență uimitoare. Surpriza mare a fost pentru ucenici, dar și pentru cei ce i-au auzit vorbind în alte limbi.

Că au vorbit în limbile oamenilor adunați la Ierusalim (14 naționalități) a fost o minune, dar ce au vorbit a fost o minune și mai mare. Au vorbit despre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu și lumea a rămas uimită.

Nu toți oamenii au înțeles minunea, dar toți au rămas uimiți. Cei ce iubau pe Dumnezeu se bucurau de ce auzeau, iar cei necredincioși își băteau joc nejustificat și încercau să-și explice evenimentul în mod rațional, dar absurd. Cei ce se îmbată nu vorbesc în limbi înțelise și nu vorbesc lucrurile minunate ale lui Dumnezeu. Dar să nu ne mirăm, căci nu este prima dată și nici ultima dată când oamenii firești nu pot înțelege lucrările duhovnicești și le răstălmăcesc spre paguba lor, și ei fac acest lucru ca să-și justifice starea de necredință și împietrire sufletească.

Dar cu toată împotrivirea și disprețul oamenilor împietriți, în ziua aceea minunile au continuat să se vadă și să uimească lumea.

III. ÎMPLINIREA PROFETIILOR BIBLICE

Oamenii necredincioși interpretează evenimentul firește, dar cei ce au experimentat minunea au o explicație diferită, dar adevărată.

Apostolul Petru, în calitate de purtător de cuvânt al ucenicilor, le explică celor nedumeriți spunându-le că ce s-a întâmplat nu este o întâmplare izolată, ci împlinirea unei profeții importante rostită de prorocul Ioel și alți profeți. (Ioel 2:28,29; Isaia 44:3; Zaharia 12:10)

Dumnezeu a anunțat poporul Său că în zilele din urmă, El va face prin Duhul Său o lucrare uimitoare în poporul Său. Iar zilele acelea vor fi marcate de mântuirea multor oameni care vor chema Numele Domnului. Dumnezeu întinde harul Său către toate națiunile pământului, fără nici o restricție și le oferă foarte mult – mântuirea, și le cere foarte puțin – să cheme cu credință Numele Domnului.

IV. TRANSFORMAREA RADICALĂ A UCENICILOR

Multe lucruri întâmplare în ziua de Rusalii te uimesc, dar cel mai uimitor lucru este ce s-a întâmplat cu ucenicii Domnului și ce s-a întâmplat prin ei.

Înainte de învierea Domnului, ei L-au părăsit, s-au lepădat de El și stăteau ascunși de frica iudeilor. Se temeau să nu albă și ei aceeași soartă ca Învățătorul lor. (Bine ar fi fost dacă ar fi avut aceeași soartă.)

a) Ucenicii sunt transformați total

În viața lor are loc o schimbare totală și vizibilă. Ei nu se mai ascund de frica iudeilor. Ei confuntă cu îndrăzneală pe iudei, arătându-le păcatul pe care l-au făcut față de Domnul Isus.

b) Ucenicii încep să propovăduiască Evanghelia

Ei sunt acum martorii Domnului Isus și își depun mărturia. În ziua aceea, ucenicii nu fac minuni, dar sunt ei o minune a harului lui Dumnezeu.

care locuiește în noi. (Romani 8:11)

Fără Duhul Sfânt nu există naștere din nou, putere de sus, roade duhovnicești, și nici daruri duhovnicești.

Duhul Sfânt în noi garantează că suntem ai Domnului. (Romani 8:9) De când s-a coborât Duhul Sfânt, nu mai trebuie să facem nimic singuri.

- Știți care este diferența dintre un om firesc și unul duhovnicesc? Cel firesc se laudă pe sine, cel duhovnicesc îl laudă pe Domnul. Duhul Sfânt nu se laudă pe sine, ci totdeauna îl proslăvește pe Domnul Isus.

- Știți că Duhul Sfânt nu se impune cu forța, El doar îndeamnă să credeți că ar trebui să vorbim mai mult despre Duhul Sfânt, sau nu?

- Știți ce înseamnă să fiți plin de Duhul Sfânt? (Efeseni 5:18)

- Știți ce condiții se cer îndeplinite ca să primim Duhul Sfânt? (Citește Faptele Apostolilor 2:38)

c) Ucenicii, plini de Duhul Sfânt, îl glorifică pe Domnul Isus
(Citiți predica lui Petru din Faptele Apostolilor 2:22-36)

V. ПОЧАЙНА А 3000 ДЕ СУФЛЕТЕ (Faptele Apostolilor 2:41)

Tot ce s-a întâmplat în ziua aceea de Rusalii a fost minunat, și cred că nu este înțelept să ne întrebăm care a fost cea mai mare minune întâmplată în ziua aceea. Toate au fost minunate și toate mărturisesc despre puterea lui Dumnezeu și dragostea Domnului Isus.

Dar faptul că 3000 de suflete s-au întors la Dumnezeu și au fost mântuite, este ceva ce nu s-a întâmplat nici când a fost Domnul Isus pe pământ.

Când s-a dat Legea pe Muntele Sinai, 3000 de suflete au fost omorate. (Exodul 32:28) Dar când s-a pogorât Duhul Sfânt și a intrat în vigoare legea Duhului de viață și a harului lui Dumnezeu, 3000 de suflete au fost mântuite. (Faptele Apostolilor 2:41) Cu adevărat, în această situație s-a împlinit cuvântul „Litera omoară, dar Duhul dă viață”.

Concluzie:

Domnul Isus a spus ucenicilor Săi, înainte de a se înălța la cer: „Vă este de folos să Mă duc, căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” (Ioan 16:7) Ucenicii n-au înțeles atunci ce înseamnă acest lucru și care va fi avantajul lor atunci când va veni Duhul Sfânt, dar când s-a întâmplat evenimentul, au văzut diferența.

Domnul Isus nu va mai fi limitat de timp, de spațiu, de loc. El va fi peste tot, în orice loc, în orice timp, cu toți ai Lui. El îi va conduce pe toți, îi va învăța și îi va însoți peste tot. El le va sfinți viața și îi va folosi în lucrarea Lui. Tot ce a făcut pentru ei Domnul Isus, când a fost în trup, va face Duhul Sfânt, dar la o scară mult mai mare.

Datoria noastră este să învățăm să colaborăm cu Duhul Sfânt, să trăim după îndemnul Lui și să avem grijă să nu-L înrăim. Garanția învierii și răpirii noastre în slavă, este Duhul Sfânt

Schiță prescurtată a lecției

Minuni în ziua Cincizecimii – Rusaliile
Faptele Apostolilor 2: 1-21 (Faptele Apostolilor 2:39)

Introducere

I. Sunetul de vânt venit din cer (Faptele Apostolilor 2:2)

II. Limbi ca de foc s-au așezat pe fiecare dintre ei (v.3)

III. Împlinirea profețiilor biblice (Ioel 2:28,29)

IV. Transformarea radicală a ucenicilor

- a) Ucenicii sunt transformați total
- b) Ucenicii încep să propovăduiască Evanghelia
- c) Ucenicii, plini de Duhul Sfânt, Îl glorifică pe Domnul Isus

V. Pocăința a 3000 de suflete (Faptele Apostolilor 2:41)

Concluzie:

Duhul Sfânt a fost cea mai mare nevoie a ucenicilor după înălțarea Domnului Isus la cer.

- Să învățăm să colaborăm cu Duhul Sfânt și să trăim după îndemnul Lui.

- Să avem grijă să nu întristăm pe Duhul Sfânt. (Efeseni 4.30)

- Știți ce condiții a cerut Apostolul Petru oamenilor, ca să primească Duhul Sfânt? (Faptele Apostolilor 2:38)

- Știți care este diferența dintre un om firesc și unul duhovnicesc?